

Sygn. akt II CSK 641/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku P. [...] Spółki Akcyjnej w K.

przy uczestnictwie M. M. i Z. M.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. to jest oczywistą zasadność skargi. Ta przesłanka występuje wówczas gdy zasadność skargi kasacyjnej jest dostrzegalna od razu, na pierwszy rzut oka, wówczas gdy każdy prawnik, bez przeprowadzania wnikliwej analizy, powinien dojść do wniosku, że zarzuty skarżącego są niewątpliwe, a zaskarżone orzeczenie jaskrawo nieprawidłowe.

Chodzi więc, jak to ujął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 197/02 (OSNC 2004, nr 3, poz. 49), o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika. Taka sytuacja w sprawie nie ma miejsca. Zagadnieniem istnienia po stronnice skarżącego dobrej wiary Sąd drugiej instancji zajmował się dwukrotnie i uwzględniając wskazania Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 lutego 2015 r. II CSK 330/14 uchylającego poprzednie postanowienie Sądu Okręgowego, wyraził ostatecznie pogląd, że domniemanie dobrej wiary w okolicznościach sprawy należy uznać za obalone. Biorąc pod uwagę, że o usunięciu domniemania decydują ustalone fakty, a te nie podlegają weryfikacji w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, brak podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na wskazywaną przez skarżącego przesłankę oczywistej jej zasadności.

Z przedstawionych, zatem przyczyn należało orzec jak w postanowieniu (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

db